

“ସଂଗମଯୁଗ ହୋଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାର ଯୁଗ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଲୌକିକ ରାଜ୍ୟ ସଭାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଉପରେ ଆଲୋକର ମୁକୁଟ ଚମକି ଥିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜ୍ୟ ସଭା ହୋଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସଭା ଅଟେ । ଏଠିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମ ପବିତ୍ର ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଲୀ ହେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ହେବାର ରେଖା ଅନେକ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବାଯାଇଛି । ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ହୋଲୀ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ଧର୍ମପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଧର୍ମସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ମହାନ ଆତ୍ମା ବୋଲାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ହେବାର ବିଧି ଅତି ସହଜ ଅଟେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପଡୁନାହିଁ, କାରଣ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି- ପବିତ୍ରତା ରୂପା ପ୍ରେତୁକ ସମ୍ପଦ ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯାଉଛ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ବହୁତ ମେହନତ କରି ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରତା ପ୍ରେତୁକ ସମ୍ପଦ ରୂପରେ ପାସ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ଆଜି ତ ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ହୋଲୀର ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଲୀପର୍ବ ଅଟେ । ସେମାନେ ହୋଲୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇ ହୋଲୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛ । ପାଳନ କରିବା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବା ସାରା ଜୀବନ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ହୋଲୀ ଦିସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜୀବନକୁ ହିଁ ହୋଲୀ କରିଦେଉଛ, କାରଣ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ହୋଲୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାର ଯୁଗ । ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ରଙ୍ଗ ଲାଗିଗଲା, ଯାହାକୁ ସଫା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଗଲ । ସଂଗମଯୁଗରେ ନିରାକାର ପିତାଙ୍କ ସମାନ କର୍ମାତୀତ, ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରୁଛ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ସଂଗର ରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ତେଣୁ ଏଭଳି ପକ୍ଷ ରଙ୍ଗ ଲାଗିଯାଉଛି ଯାହାକି ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିଦେଉଛି । ତେଣୁ ଏଭଳି ହୋଲୀ ସାରା ଦୁନିଆରେ କେହି ଖେଳୁଥିବେ ? ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ହୋଲୀ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କେତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅବିନାଶୀ ରଙ୍ଗ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାରେ ଲାଗିଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନର ରଙ୍ଗ, ଯୋଗର ରଙ୍ଗ, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରଙ୍ଗ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ସ୍ୱତଃ ଏବଂ ସଦାକାଳ ପାଇଁ କାୟମ ରହୁଥିବ, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗ କେତେ ସହଜରେ ଲାଗିଯାଉଛି । ହୋଲୀ ହେବା ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବା । ସେମାନେ ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ସମୟରେ ନିଜର ଗୁଣ ଅନୁସାରେ ରୂପକୁ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଇବ ତେବେ କିଭଳି ଲାଗିବ । ସେମାନେ ହୋଲୀ ପାଳନ କରି କ’ଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହୋଲୀ ପାଳନ କରି ଫରିଷ୍ଟା ତଥା ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ଯଦିଓ ସବୁକିଛି ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ୱାରକୀ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ନଥିବା କାରଣରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହିସାବରେ ପାଳନ କରିପାରୁ ନାହିଁ, ବାହ୍ୟମୁଖୀ ରୂପରେ ହିଁ ପାଳନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ତ ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନ କରିବା କୁହାଯିବ ।

ତେବେ ହୋଲୀ ପର୍ବର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଲା ପ୍ରଥମେ ଜଳାଇବା ତା’ ପରେ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନ କରିବା । ଏହି ତିନୋଟି ବିଶେଷତ୍ୱ ସହିତ ସ୍ୱାରକୀ ରଚନା କରାଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ହୋଲୀ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ, ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତିଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଇ ଦେଉଛ ତେବେ ଯାଇ ସଂଗର ରଙ୍ଗରେ ହୋଲୀ ପାଳନ କରୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସଂଗର ରଂଗ ଲଗାଉଛ । ଯେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କର ସଂଗର ରଂଗ ଲାଗିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ପରିବାର ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭକାମନା କରିବା ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ସଂସ୍କାର ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ହୋଲୀପର୍ବର ପରସ୍ପର ସହିତ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନ ମଧ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମର ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଉ, ଆସୁରୀ ସଂସ୍କାରର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ରଙ୍ଗର ଛିଟା ନିଶ୍ଚିତ ଲଗାଇବ । ସେହିଭଳି ଯଦି କେହି ତୁମ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ତେବେ କ’ଣ କରିବ ?

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଳାରେ ଲଗାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମନେ କରିବ, ଏମାନେ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳନ, ଶୁଭଭାବନାର ମିଳନ, ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା କଥା ସବୁ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉତ୍ସବ ରୂପରେ ସ୍ମାରକୀ ପାଳନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା । ସେମାନେ ତ ସର୍ବଦା ଉଦାସ ରହୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଖୁସିର ଅନୁଭୂତି କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଛ, ଗାଉଛ, ମଉଜ ପାଳନ କରିଚାଲିଛ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ସଂଶୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି- କ'ଣ ହେଲା, କାହିଁକି ହେଲା, କିପରି ହେଲା, ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଖୁସି ମଉଜରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ କାହିଁକି, କ'ଣ, କିପରି ର ସଂକଳ୍ପ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତିନିକାଳକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । କାହିଁକି ହେଲା ? ଜାଣିଛ, ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏହା ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନୂଆ ନୁହେଁ । ତେଣୁ କାହିଁକି ହେଲା, କ'ଣ ହେଲା, ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠିବ ନାହିଁ । କିପରି ହେଲା ? ମାୟା ଆହୁରି ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କୁରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଚାଲିଗଲା । ତେଣୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଏଥିରେ ସଂଶୟରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଉଠିବ ମିଳିଯାଇଥିବ କାରଣ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ନା । ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ ଯଦି ବଞ୍ଚିଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ, କାହିଁକି ହେଲା, କିପରି ହେଲା କହୁଛ ତେବେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କିପରି କୁହାଯିବ ? ଅନେକ ଥର ବିଜୟୀ ହୋଇ ସାରିଛ ଏବଂ ବଞ୍ଚିଯିବା ମଧ୍ୟ ହେବ, ଅତୀତ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଫରିଷ୍ଟା ଏବଂ ଫରିଷ୍ଟାରୁ ଦେବତା ହେବୁ । ଆଜି ଏବଂ କାଲିର ହିଁ କଥା । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଫୁଲଷ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଲାଗିଯାଉଛି ।

ହୋଲାରେ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ହୋ-ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ବିତିଯାଇଛି ତା'କୁ ଭୁଲିଯିବା । ଏହିଭଳି ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବା ଜଣା ଅଛି ନା ! ଏହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ହୋଲାରେ ଅର୍ଥ । ଜଳାଇବାର ହୋଲାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ରଙ୍ଗ ଲଗାଇବାର ହୋଲାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବାର ହୋଲାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ମଂଗଳ ମିଳନ କରିବାର ହୋଲାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ତେବେ ଏହି ଚାରିପ୍ରକାରର ହୋଲାକୁ ତ ଜାଣିଛ ନା ! ଯଦି ଏହା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ଜଣାନଥିବ ତେବେ ଲାଇଟ୍ ମୁକୁଟ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ରହିବ ନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର ଖସି ପଡ଼ିବ । ମୁକୁଟ ଯଦି ଚାଇଟ୍ ନଥିବ, ତିଲା ଥିବ ତେବେ ଖୁସିପଡ଼ିବ ନା ! ତେଣୁ ଚାରିପ୍ରକାରର ହୋଲା ପାଳନ କରିବାରେ ପାସ୍ ହେଉଛ ତ ? ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଅଛି ତେଣୁ ବାବା ତ ସମ୍ପନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କମ୍-ବେଶାର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ? ଯାହା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଆଏ ତାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାକୁ କଷ୍ଟ ଲାଗିନଥାଏ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସଦାକାଳର ସ୍ନେହୀ ଅଟେ ତେବେ ସଦାକାଳ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସ୍ଥିତି କାହିଁକି ରହୁ ନାହିଁ ! ସହଜ ଅଟେ ନା, ଆଜ୍ଞା !

ସଦାକାଳ ହୋଲା ଏବଂ ହ୍ୟାପୀ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ହୋଲାହଂସମାନଙ୍କୁ ଉଜରୁ ଉଜ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଲା ହେବାର ଅବିନାଶୀ ଅଭିନନ୍ଦନ ବାପଦାଦା ହେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର, ସର୍ବଦା ହୋଲା ଯୁଗରେ ମଉଜ କରିବାର, ସର୍ବଦା ହୋଲା ହଂସ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ରନ୍ଧରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାର, ସର୍ବ ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ଦେଉଥିବା ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ଯାଦପ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେବାଧାରୀ ପିତା ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ସହିତ ନମସ୍ତେ ।

ଆଜି ମାଲେସିୟା ଗୁପ୍ତର ପାଲି ଯାହାକି ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସମସ୍ତେ ଏଭଳି ଭାବୁଛ ଯେ ଆମେ କେଉଁଠି-କେଉଁଠି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥିଲୁ ! ପରମାତ୍ମା ପରିବାର ରୂପୀ ଷ୍ଟିମର ଅର୍ଥାତ୍ ଜାହାଜରୁ ଓହ୍ଲାଇ କାହିଁ କୋଣ ଅନୁକୋଣକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲୁ, ସଂସାର ସାଗରରେ ହଜିଯାଇଥିଲୁ କାରଣ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ଆତ୍ମିକ ବୋମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ବୋମା ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ରାବଣ ବୋମା ପକାଇ ଷ୍ଟିମରକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଇଥିଲା । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିବାର ରୂପୀ ଷ୍ଟିମର ଭାଙ୍ଗିଯିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତେ ଯିଏ ଯେଉଁଆଡେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ବି ସାହାରା ମିଳିଗଲା ସେଠାକୁ ଚାଲିଗଲେ କାରଣ ବୁଡ଼ିଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଯାହାବି ସାହାରା ମିଳିଯିବ ସେ ତା'କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବ । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଧର୍ମରୁ, ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ଟିକିଏ ବି ସାହାରା ମିଳିଗଲା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା, ହେଲେ ବି ସଂସ୍କାର ତ ସେହି ଦୈବୀ ପରିବାରର ରହିଛି ନା ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବାସ୍ତବିକ ଧର୍ମର ପରିଚୟ ମିଳିବା ଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାର ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ ନଚେତ୍ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବିଛରୁଆ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏହି

ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେବା ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇଗଲା ଯାହାକି ଜଣ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଗଲା । ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ପରମାତ୍ମା ପରିବାରର ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇଗଲା । ଯଦି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାରତରେ ହିଁ ଆ'ନ୍ତ ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ସେବା କିପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତା ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ଵର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଂଚିଯାଇଛି । ସବୁ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମରେ କେହି ନା କେହି ପହଂଚି ଯାଇଛି । ଯଦି ଜଣେ କେହି ବି ବାହାରି ପଡ଼ୁଛି ତେବେ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବିଚ୍ଛୁଟି ଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା । ପହଂଚି ତ ଯାଇଛି ନା, ମିଳି ତ ଯାଇଛି ନା ।

ମାଲେସିୟାରୁ କୌଣସି ଭି.ଆଇ.ପି. ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି । ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନେ ତାକୁଗତିରେ ସେବା କ୍ରିୟାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ, ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହିବାରେ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ ନା । କେଉଁଠି ତୁମଭଳି ପୂଜ୍ୟଆତ୍ମା ଏବଂ କେଉଁଠି ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ମାୟାର ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା । ଅଜଣା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ତ ଦେବାକୁ ହେବ ନା । ସିଂଗାପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବୃଦ୍ଧ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଯେଉଁଠାରେ ବାବାଙ୍କର ଅନନ୍ୟ ରତ୍ନମାନେ ପହଂଚିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଭଳି ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ସାହାସର ସହିତ ଲଗନ ରଖି ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମେହନତର ଫଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହିଁ ମିଳିବ । ନିଜର ପରିବାରକୁ ଏକାଠି କରିବାକୁ ହେବ । ପରିବାରରୁ ବିଚ୍ଛୁଟି ଯାଇଥିବା ପିଲାଟିଏ ଯେତେବେଳେ ପୁନର୍ବାର ପରିବାରରେ ପହଂଚିଯାଏ ସେତେବେଳେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦର ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପରିବାରକୁ ଆସି କେତେ ଧନ୍ୟବାଦର ଗୀତ ଗାଉଥିବେ ! ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବାବଙ୍କର କରି ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅଥବା କୃତଜ୍ଞାତର ମାଳା ବହୁତ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆଛା !

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - “ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହୁଅ”

ମହାଦାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିନା ସ୍ଵାର୍ଥରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ବା ନିଃସ୍ଵାର୍ଥୀ ଆତ୍ମା । ତେବେ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ମହାଦାନୀ ହୋଇପାରିବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଖୁସିରେ ନିଜର ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିବା ହିଁ ମହାଦାନୀ ହେବା । ଯେପରି ସାଗର ନିଜେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟେ, ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର ଅଟେ, ଅଖଣ୍ଡ ଅଟେ, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଷ୍ଟର ବା ମାଲିକ ଅଟ । ତେଣୁ ଯାହା ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଗଲା । ତାହେଁ ଭକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ହୁଅନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଏହି ଲଗନ ରହୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ମିଳିଯାଉ । ଯେତେ ଯତେ ତୁମେ ଦୟାଶୀଳ ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଭଟକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥ ହୁଡ଼ିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇପାରିବ ।

ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଖୁସି, ଏହାକୁ ତୁମେମାନେ ଦାନ କରିଗଲା । ଯାହାକୁ ବି ଖୁସିର ଦାନ ଦେବ ସେହି ଆତ୍ମା ବାରମ୍ବାର ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବ । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାକୁ ଯଦି ଖୁସିର ଦାନ ଦେଇଦେଲ ତେବେ ସେ ତୁମର ଗୁଣ ଗାନ କରିବ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ଖୁସି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏବଂ ବାଂଞ୍ଚିତା । ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କର, ସେମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ବଞ୍ଚିମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ମହାଦାନୀ ବା ବରଦାନୀ ହୁଅ । ମସ୍ତକ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ଵ-ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵତି ପ୍ରଦାନ କର । ନୟନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵ-ଦେଶ ଏବଂ ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ବିସ୍ତାରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଦେବତା ହେବାର ବରଦାନ ଦିଅ । ହାତ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ସହଜଯୋଗୀ, କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାର ବରଦାନ ଦିଅ । ନିଜର ଚରଣ କମଳ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାର ବରଦାନୀ ହୁଅ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ମହାଦାନ ବରଦାନ ଦେଇଗଲା । ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର, ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର, ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ରଥାରେ ସହଯୋଗ ବା ଶକ୍ତିର ମହାଦାନ ବା ବରଦାନ ଦେବାର ସଂକଳ୍ପ କର । ମୋତେ ହିଁ ଦେବାକୁ ହେବ, ମୋତେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ, ମୋତେ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ମୋତେ ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏହିଭଳି “ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ” ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତାପଣିଆର ବିଶେଷତାକୁ ଧାରଣ କର ।

ବିକ୍ରମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୋଇ, ବିଶେଷ ଅନୁଭବର ଭଣ୍ଡାର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବାର ମହାଦାନ କର । ଯାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ଅନୁଭବ ଆଧାରରେ ଅଂଗଦ ସମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବେ । ଚାଲୁଛି ତ, କରୁଛି ତ, ଶୁଣୁଛି ତ, ଶୁଣାଉଛି ତ... ଏଭଳି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବର ଭଣ୍ଡାର ପାଇଯାଇଛି- ଏହିଭଳି ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଞ୍ଛାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାଦାନୀ ହୁଅ । କେତେବେଳେ ବି କେହି ଆସୁ କିନ୍ତୁ ତୁମ ଭଣ୍ଡାର ନିକଟରୁ ଖାଲି ହାତରେ ନଯାଉ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ କାଳର ସାଥୀ ଅଟ ଏବଂ ବହୁତ କାଳର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ତେଣୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଏହି ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମହାଦାନୀ ବରଦାନୀ ହୋଇ ଅନୁଭବର ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କର । ଏହି ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଅଧାକ୍ଷ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ କରିଦେବ । ତୁମେମାନେ ତ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଧନର ଦେବୀ ଅଟ । ଯେବେଠାରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ମିଳିଛି ସେବେଠାରୁ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସର୍ବ ଶକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳିଯାଇଛି । ଏବେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ସ୍ୱପ୍ରତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ଖୁସି ବଢିଚାଲିବ, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ମହାଦାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅଖଣ୍ଡଦାନ ପୁଣ୍ୟ ଚାଲୁରହିଥିବ ।

ଇଶ୍ୱରୀୟ ସେବାରେ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟ ହେଲା- ପବିତ୍ରତାର ଦାନ ଦେବା । ନିଜେ ପବିତ୍ର ହେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା, କାହିଁକି ନା କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମାତ ମହାପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛ । ଅପବିତ୍ରତା ଆତ୍ମାତ ଅଟେ । ପବିତ୍ରତା ଜୀବଦାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କର--ଏହିଭଳି ମହାଦାନ କରି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ମହାଦାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲକୁଲ୍ ନିର୍ବଳ, ନିରାଶ, ଅସମର୍ଥ ଆତ୍ମାକୁ ଏକତ୍ରା ବଳ ପ୍ରଦାନ କରି ଆତ୍ମିକ ଦୟାଶୀଳ ହେବା । ମହାଦାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲକୁଲ୍ ନିରାଶାଜନକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଶା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବା । ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୋଇ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିକୁ, ଜ୍ଞାନ, ଗୁଣ ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଦେଇଚାଲ । ଦାନ ସର୍ବଦା ନିହାତି ଦରିଦ୍ରକୁ ଦିଆଯାଏ, ବେସାହାରାକୁ ହିଁ ସାହାରା ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାଦାନୀ ହୁଅ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ମହାଦାନୀ ନୁହେଁ, ସାଥୀ ସହଯୋଗୀ ଅଟ, ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ ବା ସମାସ୍ପନ୍ନ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଆଜ୍ଞା !

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ମାନସିକ ସେବା କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସାରା ବିଶ୍ୱର କଷ୍ଟ ପାଉଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ପିତାତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହୁଅ । ଲକ୍ଷ ରଖ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ କିଛି ନା କିଛି ଦେବାକୁ ହେବ । ତାହେଁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ, ତାହେଁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାଦାନୀ ଏବଂ ବରଦାନୀ ହୁଅ । ଏବେ ନିଜ-ନିଜ ସ୍ଥାନର ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ନିଜର ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାର ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ସେବା କର । ନିଜର ମନୋବୃଦ୍ଧକୁ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ ହେବ- ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- ଅଶରୀରୀ ପଣିଆର ବ୍ୟାୟାମ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଭୋଜନର ବାରଣ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖ ।

ସୂଚନା:-

ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତ ରାଜଯୋଗୀ ତପସ୍ୱୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସଂଧ୍ୟା ଘ. ୬ଟା ୩୦ ମି. ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ସମୟରେ ନିଜର ଆକାରୀ ଫରିଷ୍ଟା ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ, ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରା ଶୁଣିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବାର ସେବା କରିବେ । ମାଷ୍ଟର ଦୟାଳୁ, କୃପାଳୁ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବରଦାନ ଦେବେ ।